

שיש בו סוד גילוי עריות של מעלה וחורבן ביה"ק וצער השכינה, אוי אם לא אומר את סוד זה שאז יאבדו החברים את סוד זה ולבסוף ביאר רשב"י את הסוד ודרש את הפסוק שכתוב. (יחזקאל יא) **אָהֶה יְהוָה אֱלֹהִים כָּל־הָאֶתָּה עוֹשֶׂה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל. מֵאֵי אָהֶה. וּמֵאֵי כָּל־הָאֶתָּה עוֹשֶׂה** ושואל רשב"י למה אמר הנביא לשון אהה וכלה אתה עושה. **אֵלֹא רָזָא דְּמַלְחָה, בְּזִמְנָא דְּה' תַּתְּאָה אֶתְתַּרְכַּת מֵהֵיכְלָא דְּמַלְכָּא, ה' אַחֲרָא עֲלָאָה בְּגִינָה מְנַעַת פְּרֻכְתָּא** אלא סוד הדבר הוא שבזמן שהמלכות שהיא האות ה' התחוננה שבשם הוי"ה היא מתגרשת ונפרדת מהיכל המלך ז"א, אז האות ה' האחרת והעליונה שהיא הבינה מונעת את הברכות מז"א (רמ"ק). **וּכְדִין פְּתִיב** ואז כתוב, **אָהֶה כָּל־הָאֶתָּה עוֹשֶׂה. בְּגִין דְּכַד אִיְהִי** (נ"א הא"י ה') **אֶתְמַנַּעַת מִפְּרֻכְאָן, ה' אַחֲרָא מְנַעַת לִוְן מִכְּלָא** שבגלל שכאשר נמנעת המלכות מלקבל את הברכות מז"א אז האות ה' האחרת שבשם הוי"ה שהיא הבינה מונעת את הברכות מכל שאר הספירות התחוננות ואז כל העולם כלה ונאבד (רמ"ק). **מֵאֵי טַעְמָא** ומה הסיבה לדבר. **בְּגִין דְּבִרְכָּאָן לָא מִשְׁתַּפְּחִי, אֵלֹא בְּאֶתְרֵי דְּשְׂרִיין דְּכַר וְנוֹקְבָא** משום שהברכות לא נמצאות אלא במקום ששורים זכר ונקבה ביחד כי אין משפיעים שפע אלא רק למי שיש בכוחו להשפיע, כמו אשה שבזמן שיש לה ולד יש בדדיה חלב ואם אין לה ולד אין לאשה חלב, ולכן רק שהזכר והנקבה שהם זו"ן נמצאים ביחד ואז יש משפיע ומושפע אז הבינה משפיעה להם את השפע ואם הם בפירוד אז הבינה מונעת מהם את השפע (רמ"ק).

וְעַל דָּא פְּתִיב ועל כך כתוב בפסוק, (ירמיה כה) **יְהוָה מְפָרוֹם יִשְׂאֵנִי** וּמִמַּעוֹן קֹדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׂאֵנִי יִשְׂאֵנִי עַל גִּוְהוֹ דְהֵינּוּ

שז"א הנקרא הוי"ה הוא ממרום ישאג, מחמת שהבינה שהיא מקור הברכות הסתלקה ממנו וכן ממעון קודשו יתן את קולו מחמת שהחכמה הנקרא קדש הסתלק ממנו וכל זה כי המלכות שנקראת נוהו התרחקה ממנו ע"י עוונות התחתונים (רמ"ק). **עַל גִּוְהוֹ מִפְּשֵׁי דָא מִטְרוּנִיתָא, וְדָא הוּא וְדָאִי** דהיינו שז"א שואג על נוהו ממש ונוהו היא המלכה שהיא המלכות שהיא לז"א וזהו ודאי שאגתו של ז"א. **וּמֵאִי אוֹמֵר** ומזה ז"א אומר: **אֵוִי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְכוּ'** ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות [קפא]. **בֵּיתִי זְוֹנָא דְמִטְרוּנִיתָא** וביתי הוא הזיווג עם המלכה שהיא השכינה שהוא נחרב והתבטל בגלות. **וְדָא הוּא וְדָאִי** וזהו ודאי מש"כ, **עֲרֹת אָבִיךָ וְעֲרֹת אִמְךָ לֹא תַגְלִיחַ** דהיינו שלא תגרום שיהיה פירוד בזו"ן שהם אביך ואמך. **דְּהָא מְכַל סְטָרִין עֲרִייתָא הוּא** כי הרי פירוד זו"ן הוא מכל הצדדים הוא גילוי ערוה ופגם כי הפגם מגיע גם לז"א וגם למלכות. **וּכְדִין** ואז נאמר באותו הזמן, (ישעיה נ) **לָבְשׁוּ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשִׁק הוֹשֵׁם פְּסוּתָם** דהיינו שז"א הנקרא שמים נפגם **דְּהָא אַתָּר אַחֲסַנַת בְּרַכָּאן דְּמַבּוּעִין דְּנַחְלִין דְּהוּוּ נְגִידִין וְשִׁקְיִין כַּדְקָא חֲזוּ, אֶתְמַנְעוּ** כי הרי המקום שהיה נחלת ושורש הברכות

אור הרשב"י

ברוך הוא ושואג כארי ואומר: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין אומות העולם.

[קפא] כדאיתא בברכות דף ג' עמוד א' אמר רב יצחק בר שמואל משמיה דרב: שלש משמרות הוי הלילה, ועל כל משמר ומשמר יושב הקדוש

הלימוד היומי

לע"נ חיה רות (רותי) בת חנה (ציאלה) ע"ה

של נביעות הנחלים שהם המוחין דאו"א שהיו נמשכים לז"א ומשקים את המלכות כראוי
הם נמנעו מלהשפיע עכשיו בזמן הגלות (רמ"ק).

תַּנִּינֵן, כִּד אֶתְפָּרֵשׁ מִלְפָּא מִמְטְרוֹנִיתָא, וּבִרְכָּאן לָא
מִשְׁתַּכְּחֵן, כְּדִין אֲקָרִי ו"י ולמדנו שכאשר נפרד המלך ז"א
מהמלכה שהיא השכינה ואז הברכות לא נמצאים אז הוא נקרא ו"י. **מֵאֵי טַעְמָא**
ו"י ומה הטעם שז"א נקרא ו"י. **דִּתְנִינָא, רִישָׁא דִּיסוּד י'** אלא משום
שלמדנו שראש היסוד שהוא עטרת היסוד הוא סוד אות י', **דְּהָא יְסוּד ו' זְעִירָא**
הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ו' רַבְרַבָּא עֲלָאָה כי הרי היסוד עצמו
הוא סוד אות ו' קטנה והקב"ה שהוא ז"א הוא סוד אות ו' גדולה ועליונה. **וְעַל דָּא**
כְּתִיב ו"ו תְּרִין ווִין כְּחֵדָּא ועל כן כתיבת אות ו' במילוי הוא ו"ו כי הוא
בא להורות על שתי ווי"ן המתחברים כאחד כי הז"א עצמו הוא סוד אות ו' גדולה והיסוד
שלו הוא סוד אות ו' קטנה (רמ"ק), **וְרִישָׁא דְּהָאֵי יְסוּד י' הוּא** והראש של
זה היסוד שהוא עטרת היסוד הוא סוד אות י'. **וְכִד אֶתְרַחַקַת מִמְטְרוֹנִיתָא**
מִמְלָכָא, וּבִרְכָּאן אֶתְמַנְעוּ מִמְלָכָא, וְזוּוּגָא לָא אֲשַׁתְּכַח
בְּרִישָׁא דִּיסוּד וכאשר מתרחקת המלכה שהיא השכינה מהמלך ז"א ואז הברכות
נמנעות מהמלך ז"א כי הוא לא מקבל מוחין מאמא ואז אין הזיווג נמצא ע"י ראש היסוד,
נְטִיל ו' עֲלָאָה לְהָאֵי רִישָׁא דִּיסוּד דְּהוּא י', וְנָגִיד לִיָּה
לְגַבִּיָּה, כְּדִין הוּא ו"י, ו"י לְכֻלָּא, לְעֲלָאִין וְתַתְּאִין ולכן לוקח
ז"א שהוא סוד האות ו' העליונה את הטיפת החסד שבעטרת היסוד שהוא אות י' והוא סוד
שם הו"י"ה במילוי יודי"ן העולה ע"ב ומושך את אותה טיפה אליו ואינו מורידה ליסוד כדי

ליתנה במלכות ואז ז"א נקרא ו"י, דהיינו שהוא וי לכולם לעליונים והתחתונים דמאחר

שהתחתונים לא מקבלים את השפע אז גם לא נמשך השפע לעליונים (מק"מ).

וְעַל דָּא תִּנְיָנָן, מִיּוֹמָא דְאַתְחָרִיב יְרוּשָׁלַם, בְּרִכָּאן לָא

אַשְׁתַּכְחוּ בְּעֵלְמָא ועל כך למדנו שמהיום שנחרבה ירושלים שהיא סוד

השכינה אז הברכות לא נמצאות בעולם, וְלִית לָךְ יוֹם דְּלֵא אֲשַׁתְּכַח

בִּיה לְוּוֹטִין, דְּהָא בְּרִכָּאן אֲתַמְנְעוּ בְּכָל יוֹם ואין לך יום שלא

נמצאים בו קללות מאחר שהברכות שצריכות לבוא בעולם נמנעות מלירד בכל יום [קפב].

אָמַר לֵיהּ, אֵי הֶכִי, אִו"י אִו"י או הו"י, (נ"א או וד) מַהוּ הוֹסִיף לְשֹׁאֵל

עוד רבי אלעזר את אביו רשב"י אם כך כמו שביארת את סוד תיבת ו"י אשאל אותך עוד

מהו הסוד שכתוב או"י או הו"י.

אִו"י הַרְשָׁב"ג

רש"י אקדושה דסידרא - סדר קדושה שלא תקנוה אלא שיהו כל ישראל עוסקין בתורה בכל יום דבר מועט שאומר קריאתו ותרנגומו והן בעוסקין בתורה וכיון שנוהג בכל ישראל בתלמידים ובעמי הארץ ויש כאן שתיים קדושת השם ותלמוד התורה חביב הוא וכן יהא שמייה רבה מברך שעונגין אחר הגדה שהדרשן דורש ברבים בכל שבת היו נוהגין כך ושם היו נקבצין כל העם לשמוע לפי שאינו יום של מלאכה ויש כאן תורה וקידוש השם.

[קפב] כדאיתא בסוטה דף מח עמוד א' רשב"ג אומר, העיד ר' יהושע: מיום שחרב בהמ"ק - אין יום שאין בו קללה, ולא ירד הטל לברכה, וניטל טעם הפירות. ר' יוסי אומר: אף ניטל שומן הפירות.

רשב"ג אומר משום ר' יהושע: מיום שחרב בהמ"ק אין וכו'. אמר רבא: בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו, שנאמר: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר וכו', ואלא עלמא אמאי קא מקיים? אקדושה דסידרא ואיהא שמייה רבא דאגדתא, וביאר